

Oponentský posudek disertační práce Mgr. Radima Pavelky

Mgr. Radim Pavelka předkládá k obhajobě disertační práci s názvem Kineziologická analýza úderu horní končetinou ve sportovním karate. Práce má 103 stran, 21 příloh a obsahuje obrázky, grafy a tabulky. V bibliografii je uvedeno 93 literárních zdrojů, z toho 2/3 cizojazyčných. Práce je psána čistě a přehledně, dělena je do 7 kapitol.

Téma práce je vysoce aktuální, neboť v didaktice karate dosud mnohdy převládá empirie, i když její závěry jsou většinou průkazné i vědecky. Autorem zkoumaná metoda dynamického kliku je spolu s údery do podložky v různých modifikacích dosud nejužívanějším napodobivým cvičením pro přímý úder. Při jejich rozboru autor zevrubně popisuje jejich nedostatky. Celá práce udivuje hloubkou pohledu na zvolenou problematiku a také tím, že autor musel zvládnout na odpovídající úrovni problémy elektromyografie.

Použité metody a postupy jsou vhodné pro získání výsledků uvedených v cílech práce. Předložená práce je ojedinělá ve zdůrazňování nástupu aktivace účastných svalů v přímém úderu, což je – alespoň v našich podmínkách – nesporný posun ve vědeckém zkoumání zvolených jevů.

Celá práce je zdařilá a podle mého soudu splňuje nároky kladené na disertační práce.

K případnému doplnění a opravám navrhuji toto:

- Titulní strana (3. ř. zd.) – termín punch se užívá pro údery jdoucí po přímce, zatímco strike pro údery kyvné. Termín punch strike je v karate matoucí. Podobně v abstraktu termín direct punch, kde je slovo direct nadbytečné.
- V Úvodu (s. 8) ujednotit výrazy. Je-li psáno proximální, mělo by se psát mediální, nikoli střední.
- Seznam použitých zkratk (s. 10) – japonské termíny dan, kjú, ki atd. – není důvod psát je velkým písmenem. A termín kata (s. 93) je sklonný.
- s. 18, 14 ř. zd. – Sacuma bylo v uvedené době knížectví, nikoliv ostrov, jak se zde uvádí. Ostrov se nazývá Kjúšú.
- s. 30 – myslím, že u charakteristiky úderu je opominuta úloha psychiky.
- s. 31 nahoře – podstatu lze asi vyjádřit jednodušeji. Jde o to, jak převést kinetickou energii na deformační práci. Tento problém prolíná celou historií karate.

- s. 36, 14. ř. sh. – jako východisko přenosu energie se zde uvádí oblast boků, což možná není správné. Všechny klíčové zdroje uvádějí přenos “od paty k pěsti”.
- s. 37, 4. ř. sh. – převzatých “180° v loketním kloubu” – chybí mi kritika toho názoru.
- s. 38, 2. - 3. ř. zd. – zde se popisuje stejnostranný úder (oicuki), o který v práci nejde.
- s. 42, obr. 7 – obrázek neodpovídá plně textu, postava má mírný záklon hlavy a není obličejem k zemi.
- s. 72, 3. - 6. ř. zd. – zvážit, zda je správné “přímý různostranný úder” nebo “přímý úder různostranný”. Pro druhou možnost hovoří snaha označit nejprve základní akci (přímý úder) a pak její variaci (různostranný). Podobně je tomu v názvosloví tělesných cvičení, např. stoj (základní pozice) spatný (variace).
- s. 75, 3. ř. sh. – chybně je gjaku-cuki, má být gjakucuki, ale 1.ř. zd. je to již správně.
- s. 94, 3. ř. sh. – asi nelze souhlasit s tvrzením, že přímý úder v karate začíná torzním pohybem trupu (viz též pozn. ke s. 36), ač ostatní faktory jsou přínosné.
- V práci postrádám tézi, že přímý úder je vlastně úder celým tělem. Uvítal bych také kritický přehled literatury s podobnými, případně totožnými metodami zkoumání.
- Drobné pravopisné a stylistické chyby jsem opravil přímo v práci.

V Ladné, 9.listopadu, 2011

Doc. PhDr. Ivan Fojtík, CSc.